

[Stinus.]

pct. af værdien i 1939 og knap 15 pct. af 1914-værdien. Der er altså ikke megen værdi tilbage i de helt små mønter, og der er ganske givet baggrund for, at de afskaffes nogenlunde samtidig med, at de kan fejre 100 års jubilæum. For en radikal er det selvfølgelig en tilfredsstillende, at en radikal ordfører allerede for 20 år siden fra denne talerstol gjorde sig til talsmand for afskaffelse af småmønterne.

Til trods for min tilslutning til principerne i lovforslaget skal jeg ikke undlade at påpege, at der er noget særdeles unaturligt ved, at mindste faktiske enhed, mindste enhed at tage og føle på bogstavelig talt i et system med mindste regningsenhed 1 øre nu bliver en femøresmønt. Mindste regningsenhed vil i fremtiden kun eksistere på papiret. Dette kan ikke undgå at skabe problemer, og det er vel et spørgsmål, hvor længe en sådan ordning kan opretholdes.

Det er vel i øvrigt et spørgsmål, hvor længe femøren får lov til at eksistere, jfr. bemærkningerne til lovforslaget, ifølge hvilke man allerede har gjort sig overvejelser med hensyn til dens afskaffelse.

Med til forenklingen hører, at værdi, vægt, størrelse og materiale efter lovforslaget i fremtiden skal fastsættes administrativt, nemlig ved kgl. anordning.

Vi stiller os også positivt til forslaget om, at ministeren bemyndiges til at lade præge jubilæumsmønter o. lign. Vi deler ministerens opfattelse, således som denne kommer til udtryk i den skriftlige fremsættelse, at det vil være hensigtsmæssigt, om spørgsmålet om antal og fordeling af eventuelt overskud ved salg af sådanne særlige mønter forelægges finansudvalget til godkendelse.

Der åbnes med lovforslaget adgang til administrativt at gennemføre andre ændringer i møntsystemet. I bemærkningerne til § 2, stk. 1, omtales således en formindskelse af femkronemønten, og det hedder sluttelig i bemærkningerne til denne paragraf, at andre ændringer i møntsystemet ikke er aktuelle; dog omtales i de almindelige bemærkninger og i ministerens skriftlige fremsættelse også planer om at formindske størrelsen af femøren. Ministeren er selv opmærksom på, at en øjeblikkelig formindskelse af femkronen ikke vil være velkommen blandt de automathandlende, og jeg synes også,

man skal være varsom med at gøre femøren alt for lille og fremstille den af alt for ringe materiale, selv om der vil være penge at spare. Mønten kan også blive for ringe at se på og røre ved.

Lovforslaget om afrunding af visse ørebeløb er at betragte som en nødvendig følgelov til møntloven. Det hedder i bemærkningerne, at loven kun finder anvendelse på betalingssituationen, og videre, at afrundingsreglen ingen betydning får for fastsættelse af priser på enkelte varetyper, idet afrunding først finder sted ved betaling. Det lyder jo meget kønt, men kan da kun betragtes som en formentlig kortvarig overgangsordning. Systemet er allerede brudt — et nødvendigt brud erkender jeg — når det senere i bemærkningerne hedder, at der ved samtidig betaling af flere mellemværender gennem pengeinstitutter og postvæsenet må foretages afrunding af hver enkelt betaling. Det skal nok skabe forvirring. Så meget mere glæder jeg mig over bemærkningerne om det nødvendige oplysnings- og informationsarbejde. Jeg skal her give udtryk for håb om, at man både med hensyn til fremstilling af den omtalte brochure og med hensyn til lay-out af annoncerne i dagspressen allierer sig med sagskundskaaben. Så vil man f. eks. undgå udtryk som „Loven er deklaratisk“. De første oplysninger, der fremkom i dagspressen om det foreslåede afrundingsystem, fremmede næppe forståelsen.

Ruth Olsen: Det her er jo noget, befolkningen har ventet længe på. En- og toørerne har i de sidste mange år kun været til irritation ikke mindst for de handlende. Når staten så oven i købet kan spare 4 mill. kr. årlig, idet jeg går ud fra som en selvfølge, at femørerne samtidig gøres mindre, så møntstørrelsen får en logisk sammenhæng med deres numeriske værdi, forstår man egentlig ikke, hvorfor dette reformforslag ikke er kommet noget før.

Hvad angår § 2, stk. 2, i forslag til møntlov, der giver økonomi- og budgetministeren bemyndigelse til at lade præge og udsende særlige mønter, så jeg meget gerne om ikke i lovforslaget så dog i bemærkningerne indføjet noget om principperne for anvendelsen af provenuet fra disse mønter, men det kan vi jo drøfte i udvalget. Økonomi- og budgetministeren har tidligere udtrykt velvilje